

La dona del Cèsar, CDC i el finançament

ANDREU MAYAYO

PÚBLIC, 29.05.10

La dita segons la qual la dona del Cèsar no tan sols ha de ser honrada sinó que, a més a més, ho ha de semblar, ens va com l'anell al dit per delimitar els àmbits de la justícia i de la política en els darrers esdeveniments coneguts com el *cas Millet* i el *cas Pretòria* i que, amb motiu, han suposat un cop de pedra a l'anomenat oasi català.

Mentre que en l'àmbit judicial s'ha de mantenir la presumpció d'innocència i, en aquest sentit, s'han d'acreditar els actes i les conductes delictives, en l'àmbit polític cal deixar ben palesa la innocència amb una transparència total i absoluta. Així, doncs, el que és injust en l'àmbit judicial esdevé una exigència democràtica en l'àmbit de l'activitat política. Per aquesta raó, Àngel Colom, en qualitat de dirigent de CDC, no pot silenciar el nom de la persona que el va adreçar a Fèlix Millet per pagar les misses (cantades, per descomptat) del Partit per la Independència.

Malgrat les reticències del PSC (i la promesa de no fer sang), era pertinent crear una comissió d'investigació parlamentària sobre el possible finançament irregular de CDC a través del Palau de la Música Catalana. Avui, en vista de les noves dades publicades, l'ombra de la sospita s'escampa sobre la bona fe esgrimida per CDC tot dient que mai havia amagat, a efectes comptables i legals, els diners rebuts per la Fundació del Palau i que, després d'un intent de fugir d'estudi, va obligar Artur Mas a comprometre's a tornar els diners bo i argumentant la ignorància de l'origen il·legal d'aquest tipus de convenis, ja que no

havien estat aprovats pel patronat de la Fundació del Palau. Artur Mas no pot ser un candidat amb plom a l'ala.